

„mě teke! mě teke!“ Mě bu tšchach. Za pšchošach:
 „byžcžo jan s měrom, wy dejscho krydnusch!“ a žěch
 dołoj. Mět pať derichu še sa mnu, až zeta piwniza
 s rasom połna wojałow bu. Kaž žiwe popadachu woni
 sa tymi flaschami, a hujže jedna hupa, ga wali še
 druga nutsch. Za namožach hoborasch. We smyrkńeńu
 běchu flasche šche. A šchym goršche buwašcho to wołane
 sa winom. „Wy mušymy wino měsch! how we tych
 šudach jo wino! wozyńajscho je, abo my do nich štsche-
 lijomy!“ Za še namžach gnusch, woni kšchěchu mě
 šatkozysch. Za žebřach šabogala: „mějscho šczerpnošcž
 a pušhcžcžo mě wen, ja zu šborť došenusch!“ Tak jim
 hujžech. Mět šta še ta grošnošcž tog hopuščeńa! Woni
 pšchebichu te šudy, jaden sa drugim; to wino běžašcho
 s tšchugami, šchyńne kšchěchu s rasom pišch! Pšchi tom
 še štarčachu, wažichu, šmjachu, kšějachu, — zašchny
 šapot. Za stojach pšched žurjami a pšchiglědowach.
 Zo kšchěch? Daži maju! S tym winom pať neběšcho
 došcž: nadobre wišchńe a gorķi a zož jan namačachu,
 šchyńno še minu, a hyschcži zeto walachu še nowe
 mani do dworu, wołajuze: „Wy mašcho wino! dajscho
 nam wino!“ Za wotgronich: „tam piwnizy glědajscho!“
 Woni žěchu, brožachu we wińe a pšchewalowachu te
 prošne šudy; kážne žěchu dalej, we drugem dwoře
 pytajuze.

Štyri lěta pošdžej, na 6. aug. 1874, šmy na
 droše k Elsašhausenu pomniť tych padńonych Wyrtem-
 bergari hušwěschili. To běšcho rěduy šwěžen. Tak
 młogi snaty s teje wojny še tam sašej wižescho.